

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti Odločbe C(2008) 3435 konč. Komisije z dne 16. julija 2008 (zadeva št. COMP/C2/38.698 – CISAC), s katero je bilo ugotovljeno, da je tožeča stranka kršila člena 81 ES in 53 Sporazuma EGS, in sicer s tem da je v svojih sporazumih vzajemnega zastopanja uporabila oziroma *de facto* vzpostavila omejitve članstva (člen 1), s tem da je v svojih sporazumih vzajemnega zastopanja podelila izključne pravice (člen 2) in s tem da je z drugimi kolektivnimi organizacijami usklajevala ozemeljske razdelitve na način, ki licence za pravice javnega prenosa po internetu, satelitu in kablu omejuje na nacionalno ozemlje vsake izmed teh kolektivnih organizacij (člen 3).

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi zatrjuje:

- da je glede izpodbijane odločbe podana kršitev postopka, in sicer ker glede bistvenega vprašanja izpodbijana odločba očitno odstopa od uradnega obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah;
- da je bilo v izpodbijani odločbi pravo nepravilno uporabljeno, in sicer ker, prvič, ni dokazano, da dejstvo, da je tožeča stranka v svoje sporazume vzajemnega zastopanja glede prenosa po internetu, satelitu in kablu vključila ozemeljske omejitve, izvira iz usklajenega ravnanja z drugimi kolektivnimi organizacijami drugih držav članic Sporazuma EGS, in, drugič, te ozemeljske omejitve ne omejujejo konkurence.

Podredno, tožeča stranka zatrjuje, da ni dokazana kršitev glede licenc za pravice kabelskega prenosa.

Tožba, vložena 1. oktobra 2008 – AKM proti Komisiji

(Zadeva T-432/08)

(2008/C 327/60)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger reg. Gen. mbH (AKM) (Dunaj, Avstrija) (zastopnika: H. Wollmann in F. Urlesberger, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- odločba Komisije naj se v skladu s členom 231, prvi odstavek, ES, razglasi za nično v delu, ki se nanaša na AKM;
- toženi stranki naj se v skladu s členom 87(2) Poslovnika naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba se nanaša na Odločbo Komisije C(2008) 3435 konč. z dne 16. julija 2008 v zadevi COMP/C2/38.698 – CISAC, s katero je Komisija usklajena ravnanja v zvezi z vzajemnim podeljevanjem avtorskih pravic na glasbenih delih med kolektivnimi organizacijami, ki so članice Mednarodne konfederacije združenj avtorjev in skladateljev (International Confederation of Societies of Authors and Composers – CISAC), razglasila za nezdržljiva s členom 81 ES in členom 53 Sporazuma EGP.

Tožeča stranka predlaga, naj se Odločba razglasi za nično v delu, v katerem Komisija ugotavlja, da je AKM, s tem ko je v vzajemnem sporazumu uporabila omejitve članstva iz člena 11(2) vzorčne pogodbe CISAC oziroma s tem ko je te omejitve članstva dejansko uporabila, ter s tem ko je usklajevala ozemeljske razmejitve dovoljenj, kršila člen 81 ES in člen 53 Sporazuma EGP, in AKM nalaga opustitev teh kršitev.

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja naslednje tožbene razloge:

Tožeča stranka najprej zatrjuje, da je Komisija v zvezi z uporabo omejitev članstva AKM napačno ugotovila dejansko stanje. Komisija naj ne bi predložila nobenih dokazov, ki bi potrjevali, da je AKM dejansko uporabila takšne omejitve. Komisija nasprotno sploh ni upoštevala dokazov za to, da je AKM sledila „politiki odprtega članstva“. Poleg tega naj bi Komisija spregledala, da je bila prej veljavna klavzula članstva v vzajemnih sporazumih AKM vsaj konkludentno odpravljena in je vzajemni sporazumi, ki jih je sklepala AKM, niso več vsebovali.

Poleg tega je člen 3 Odločbe Komisije, v katerem je Komisija očitala AKM, da naj bi „z usklajevanjem ozemeljskih razmejitev, s katerim je omejila področje uporabe dovoljenj na zadevno nacionalno ozemlje kolektivne organizacije, kršila člen 81 ES in člen 53 Sporazuma EGP“, v nasprotju z obrazložitvijo odločbe. V izreku Odločbe naj bi manjkala predvsem omejitve na oblike razširjanja (sateliti, internet in kabel), ki jih je obravnavala Komisija.

Poleg tega naj obstoječe ozemeljske razmejitve dovoljenj v vzajemnih sporazumih AKM ne bi bile posledica usklajenega ravnanja. Komisija se je v dokaz zavestnega usklajenega ravnanja dejansko uprla le na dejstvo, da se z vzajemnimi sporazumi evropskih kolektivnih organizacij dejansko sledi enotnemu sistemu. Vendar pa naj bi bilo možno to vzporedno ravnanje razložiti na podlagi zgodovinsko tradicionalne strukture trga in zakonskih okvirov za dejavnost kolektivnih organizacij.

Odločba Komisije sicer krši tudi načelo zakonitosti, ker iz člena 4(2) Odločbe ne izhaja jasno, kaj je mišljeno z zahtevo, naj se „preverijo“ nekatere pogodbene določbe.